

תפילה לל"ג בעומר

תפילה זאת מיוסדת על פי הסוד הנורא שגילה רבי נחמן מברסלב (בתורה "לכו חזו" בתחילת חלק א' של ליקוטי מוהר"ן) על גדולת רבי שמעון בר יוחאי ז"ל, שהבטיח לישראל שלא תשכח התורה על ידו כי בזהר דא יפקון מן גלותא, עיין שם, ומה טוב לאומרה על קברו הקדוש של רשב"י ז"ל, מי שזוכה לבוא לשם, אך גם מי שלא הגיע לקבר הרשב"י כדאי שיאמרה, כי התפשטות נשמת הצדיק הוא בכל העולם כמובא בזהר הקדוש:

ישראל, רק אתם לבד ידעתם את כל המעמד ומצב של ישראל באחרית הימים האלה אך באתי לספר ולצעק עלי ועל נפשי, על עצם רחוקי מהשם ותברך, ועצם פגמי ועוונותי הרבים ופשעי העצומים, ו"על אלה אני בוכיה עיני עיני יורדה מים", כי אני יודע שום דבר איך להתחזיר לי הכח דקדושה, ואיך לזכות לתשובה שלמה, ובאיזה דרך אתחיל לעזוב דרפי הרע ומחשבותי המגנות, ואיך ובמה אזכה לתקן קלקולים ופגמים באלה "לא ידעתי נפשי, אנה אני בא", אנה אוליך את הרפתי העצומה, אנה אברח, אנה אטמן מפני בשתי וכלפתי, ואמר להרים פסוני ולגבעות נפלו עלי, אוי מה היה לי, אוי מה היה לי, "על פן אמרתי שיעו מני אמרר בפכי", אולי יחוס אולי ירחם, כי אין מעצור ליהוה להושיע גם אותי בעת הזאת, כי הרבה רוח והצלחה לפניו, כמו שכתוב.

"הן כל תוכל ולא יבצר ממה מוזה, ומי יאמר לה מה תעשה" על פן באתי בעני בפתח, רש דל ואביון, נגוע ומענה, מבלבל ומטרף עני וכואב, לצעק ולזעוק לפני הדרת קדשתכם: רבי רבי רבי "אבי אבי רכב ישראל ופרשיו", נהירו דבוצינא דאורייתא, "עורה למה תישן", איך תוכלו לסבול צרות ישראל, קומו והתעוררו עם כל הצדיקי אמת להסתכל ולראות במרירות צרות נפשנו, "הקיצו ורננו שוכני עפר", קומו ישיני מכפל לסעדינו צדיקי יסודי עולם, קומו בעזרתנו בעת צרה הזאת, חוסו והמלו על כל עדת בני ישראל, ובתוכם עלי החוטא והפגום המלא, חטאים מכף רגל ועד ראש אתם ידעתם "את כל התלאה אשר מצאתנו" מיום גלות

רבי שמעון בן יוחאי עיר וקדיש מן שמיא נהית, בוצינא קדישא, בוצינא עלאה, בוצינא רבא, בוצינא יקירא, אתם הכסתתם לישראל שלא תשתכח התורה מישראל על ידכם, כי בזהר דא יפקון מן גלותא, ואפלו בתקף ההסתרה שבתורה הסתרה בעקבות משיחא באחרית הימים האלה, הכסתתם שאף על פי כן לא תשכח התורה מפני זרענו, כמו שכתוב: "ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל אשר עשה, וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפני זרעו" והנה עתה הגיעו הימים אשר אין לנו בהם חפץ, כי ארף עלינו הגלות ומשך עלינו השעבוד, ובכל יום אנו הולכים ודלים, ומטה ידינו מאד "כי אזלת יד ואפם עצור ועזוב" כי נשארנו ביתומים ואין אב, ואין מי יעמוד בעדנו והנה בתקף סוף הגלות המר הזה, וכבר התחיל להתנוצץ התנוצצות משיח מימי האלהי האר"י ובר צדיק לברכה, ועמד בית ישראל משתוקקים ומתגעגעים מאד להשם ותברך, והכל חפצים ליראה את שמה בהשתוקקות נמרץ ונפלא אשר לא היתה בזאת מימי קדם "הקיצותי ועודי עמד", באתי עד קץ כל הדורות ועודי עמד עדן אנו אחוים בך, ומשתוקקים לעבודתך בכלות הנפש אבל אף על פי כן, גם גדל רחוקנו ממה בעתים הללו הוא גם כן בלי שעור, כי טבענו ביון מצולה ואין מעמד באנו במעמקי מים ושבלת שטפתנו וראה את עמך ישראל מרודים מאד, אשר אי אפשר לבאר ולספר גדל התגרות הפעל דבר אשר התגרה בנו מאד, עד אשר הפיל אותנו מאד והנה אנכי בעיני מי אנכי לספר צרות

הָאָרֶץ עַד הַנָּה, כָּל מִה שְׁעָבַר עַל כָּל יִשְׂרָאֵל
בְּכָל־לַיּוֹת, וּבַפְּרָטִיּוֹת מִה שְׁעָבַר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד
וּבַפְּרָט מִה שְׁעָבַר עָלַי מִיּוֹם שֶׁנֶּאֱצַלְוּ וְנִבְרָאוּ וְנִצְרָרוּ
וְנַעֲשׂוּ נִשְׁמָתִי וְרוּחִי וְנִפְשֵׁי וְגוֹפִי, כָּל מִה שְׁעָבַר עָלַי
בְּכָל גְּלָגוּל וְגְלָגוּל, וּבַפְּרָט מִה שְׁעָבַר עָלַי בְּגוֹף הַזֶּה,
כָּל מִה שְׁעָבְרָתִי מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, מִה שְׁאֲנִי
זוֹכֵר עֲדוּן וּמִה שֶׁנִּשְׁכַּח מִמֶּנִּי, הַיִּסְפִּיקוּ כָּל אֵילֵי
נְבוֹיּוֹת לְבָאֵר וְלִסְפֵּר אֶפְסֵם קֶצֶה מֵהַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי
בְּיוֹם אֶחָד כְּפִי מִה שֶׁנִּגְזְעִים הַפְּגָמִים בְּמָקוֹם
שֶׁנִּגְזְעִים כְּפִי שֶׁרֵשׁ נִשְׁמָתִי, וּמִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן מִה
שֶׁפָּגַמְתִּי בְּכָל הַיָּמִים שְׁעָבְרוּ עָלַי מִיּוֹם הַיּוֹתֵי עַד
הַיּוֹם הַזֶּה, (וּבַפְּרָט וְכו') מִי יוּכַל לְסַפֵּר, מִי יוּכַל
לְשַׁעֵר, מִה אֲדַבֵּר מִה אֲתֹאֲנֶנּוּ, מִה אֹמֵר מִה אֲדַבֵּר
וּמִה אֲצַטְדֵּק.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תֵּן בְּלֵב הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא
הַזֶּה (אם יזכה להיות על קבר רשב"י יאמר: הַשּׁוֹכֵן פֶּה)
וּבְלֵב כָּל הַצַּדִּיקִים אֲמִתִּיִּים לְבַל יִסְתִּירוּ פְּנֵיהֶם
מִמֶּנִּי, וַיַּעֲמֵדוּ בַּעֲדֵי לְמַלְיַצֵי יִשְׂרָאֵל, לְהַפְּוֹד בְּזִכּוֹתַי
וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בִּי נִקְדוֹת טוֹבוֹת, וַיְמַלְיִצוּ טוֹב בַּעֲדֵי
שֶׁתִּקְרַבְנִי אֵלֶיךָ בְּרַחֲמִים, וְתִתֵּן בִּי לֵב חֲדָשׁ וְרוּחַ
חֲדָשָׁה תִּתֵּן בְּקִרְבִּי, שְׂאֻזְכָּה לְהַתְּעוֹרֵר מֵעַתָּה
בְּאַמֶּת לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שְׁלֵם אִי שְׁמִים
הַפְּגִינוּ בַּעֲדֵי, כָּל בַּעֲלֵי רַחֲמִים וְחִמְלָה חִמְלוּ עָלַי כָּל
שׁוֹכְנֵי עִפְרַי הַעֲתִירוּ בְּעַד מִטְּבַע "בִּיּוֹן מְצוּלָה וְאִין
מַעֲמֵד" כְּמוֹנֵי.

רַבֵּי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, זָכְרוּ זֹאת וְתִשְׁיִמוּ עַל
לֵב, שְׁזַכֵּנוּ בַּדּוֹרוֹת הַלְלוּ לְשִׁמְעַנְפָּלְאוֹת נּוֹרָאוֹת
גְּדֻלַּתְכֶם אֵיךְ מֵרְמוֹ בַּתּוֹרָה שְׁעַל יְדְכֶם לֹא תִשְׁכַּח
הַתּוֹרָה, כִּי הַפְּסוּק שֶׁהִבְאַתֶּם רְאִיָּה מִמֶּנּוּ, שֶׁהוּא כִּי
לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ הוּא סוֹפֵי תְבוֹת יוֹחָאֵי,
וְשִׁמְכֶם הַקְּדוֹשׁ בַּעֲצֻמוֹ מֵרְמוֹ בַּפְּסוּק "עֵיִר וְקִדִּישׁ
מִן שְׁמִיָּא נְחִית" אֲשֶׁר אַתֶּם לְבַד יוֹדְעִים סוֹד
דְּבָרִים הָאֵלֶּה, אַתֶּם לְבַד יוֹדְעִים גְּדֻלַּת הַחֲבֻטָּחָה
שֶׁהִבְטַחְתֶּם לְיִשְׂרָאֵל שֶׁהַתּוֹרָה לֹא תִשְׁכַּח מִיִּשְׂרָאֵל

עַל יְדְכֶם, וְאֵיךְ מִשָּׁה רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם נִבְּא עַל זֶה
בַּתּוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה מְקַדֵּם עַל כֵּן בְּאֵתִי לְהַזְכִּיר, נָא
רְבוּתִי הַקְּדוּשִׁים, חִמְלוּ עָלַי וְאֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל כָּל
הַרַע שְׁעָשִׂיתִי מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, בְּמַחְשְׁבָה דְּבוּר
וּמַעֲשֵׂה, אֲשֶׁר הִמְרִיתִי אִמְרֵי אֵל וְעִצַּת עֲלִיּוֹן
נִאֲצַתִּי אֵל תְּבִיטוּ בְּמַעֲשֵׂי הַרְעִים, וְאֵל תַּעֲשׂוּ עִמִּי
כַּחֲטָאֵי, וְאֵל אֲקוּץ בְּעֵינֵיכֶם, עַל אֲשֶׁר זֶה כְּפִי אֲשֶׁר
מֵעוֹרְרִים אוֹתִי בְּאֵלְפִים וּרְכָבוֹת רְמוּזִים
וְהַתְּעוֹרְרוֹת, וּבְכַמְּהָ מֵינֵי עֲצוֹת נְכוֹנוֹת בְּכָל יוֹם
וּבְכָל עֵת, לְהַתְּקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, וְאֲנִי בַּעֲצֵם
קִשְׁיוֹת עֲרַפֵּי קַלְקַלְתִּי וּפְגַמְתִּי בְּכָל זֶה, וְלֹא הִפְיִיתִי
אֲזוּנִי וְלִבִּי לְכָל זֶה חוֹסֵי עָלַי וְאֵל תִּשְׁיִתוּ לֵב לְכָל זֶה,
וְאֵל יַחַר אַפְכֶם בִּי חֲלִילָה, רַק תַּחֲשִׁבוּ מַחֲשֻׁבוֹת עוֹד
מֵעַתָּה לְבַל אֲהַיָּה גְּדַחָה מֵהַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ וּמִכֶּם
חֲלִילָה כִּי עֲדוּן "אִין מַעֲצוֹר לִיהוָה לְהוֹשִׁיעַ" גַּם
בַּעַת הַזֹּאת כִּי אִין לִי שׁוּם פֶּח עַתָּה אֵלֹא כְּפִי לְבַד,
וְגַם זֶה מֵאֵתוֹ יִתְבַּרַךְ אֲשֶׁר לֹא עֲזַב חֲסֵדוֹ וְאַמְתּוֹ
מֵעַמִּי, וְנִתֵּן פֶּח לְיַעֲקֹב כְּמוֹנֵי, לְדַבֵּר עַתָּה מְעַט
דְּבָרִים הָאֵלֶּה וְעַל זֶה תִּמְכַּתִּי יִתְדוֹתַי, שֶׁתִּרְחַמוּ עָלַי
וְתַעֲשׂוּ אֵת אֲשֶׁר אֲזַכָּה לְשׁוּב בְּאַמֶּת לְהַשֵּׁם
יִתְבַּרַךְ (וּלְבֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מְהֵרָה בְּשָׁלוֹם, וְלְדַבֵּר
כָּל זֶה וְיִוְתֵר מִזֶּה שֵׁם עַל צִיּוֹן שְׁלֵכֶם הַקְּדוֹשׁ), וַיְהוּה
הַטוֹב בְּרַחֲמָיו יִשְׁמַע תְּפִלַּתְכֶם וַיַּעֲזֹר וַיִּגְן וַיּוֹשִׁיעַ
אוֹתִי וְאֵת כָּל יִשְׂרָאֵל לְמַעַנְכֶם, וַיַּחְזִירֵנִי בַּתְּשׁוּבָה
שְׁלֵמָה לְפָנָיו מְהֵרָה, וַיֶּאֱחֹזֵנִי וְלֹא יִרְפֵּנִי, וְאֵל יַעֲזֹבְנִי
וְאֵל יִטְשֵׁנִי בְּשׁוּם אַפֶּן, עַד שְׂאֻזְכָּה לְשׁוּב אֵלָיו
בְּאַמֶּת, וְלִהְיוֹת כְּרִצּוֹנוֹ הַטוֹב מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם,
וְלִתְקוּן בְּחַיֵּי אֵת כָּל אֲשֶׁר פָּגַמְתִּי, בְּכַח וּזְכוּת
הַצַּדִּיקִים אֲמִתִּיִּים, אֲשֶׁר עָלִיהֶם לְבַד אֲנִי נִשְׁעֵן
לְסִדֵּר דְּבָרֵי אֵלֶּה לְפָנֵיהֶם וְלִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, בַּעַל
הַרְחֲמִים יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת "יְהוָה יִגְמַר בַּעֲדֵי, יְהוָה
חֲסִידָךְ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי יְדִידָךְ אֵל תִּרְגַּם, הוֹצִיאָה מִמִּסְגַּר
נַפְשִׁי לְהוֹדוֹת אֵת שְׁמֶךָ, כִּי יִכְתִּירוּ צַדִּיקִים כִּי
תִגְמַל עָלַי"